

Örök élet vasárnapjának hetében

Ének: <https://enekskonyv.lutheran.hu/enek493.htm>

Ige: Jel 7, 9-17

⁹Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből, amelyet megszámolni senki sem tudott; a trón előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak, ¹⁰és hatalmas hangon kiáltották: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónon ül, és a Bárányé!

¹¹Az angyalok mind ott álltak a trón, a vének és a négy élőlény körül, arcra borultak a trón előtt, és imádták Istent ¹²ekképpen: Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön-örökké! Ámen!

¹³Ekkor megszólalt az egyik vén, és megkérdezte tőlem: Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek? ¹⁴Ezt mondtam neki: Uram, te tudod. Ő így válaszolt: Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében. ¹⁵Ezért vannak az Isten trónja előtt, és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában, és a trónon ülő velük lakik. ¹⁶Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap heve, sem más hőség nem bántja őket, ¹⁷mert a Bárány, aki középen a trónnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és Isten letöröl szemükről minden könnyet.

Weöres Sándor: Örök pillanat (részlet)

... Mint fürdőző combját ha hal

súrolta és tovalibbent –

így néha megérezheted

önnön magadban Istent:

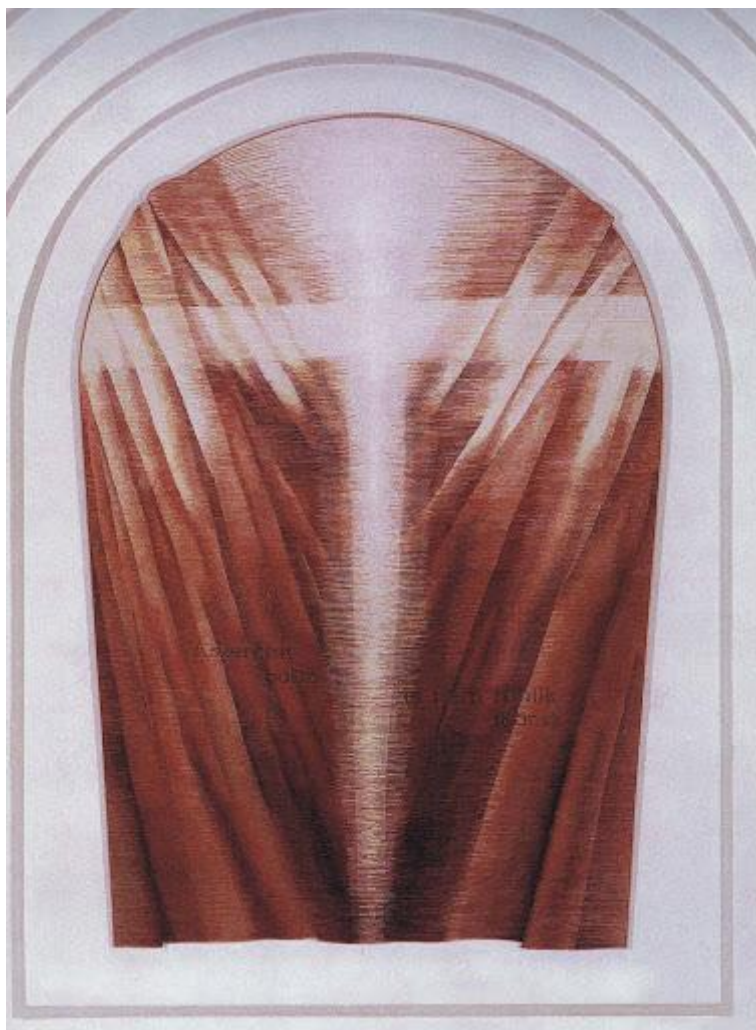
Fél – emlék a jelenben is,

és később, mint az álom.

S öröklétet ízleled

még innen a halálon.

Weöres gyönyörű verse, a 493 evangélikus énekre írt 140. Bach kantáta (https://www.youtube.com/watch?v=DqZE54imuE&ab_channel=NetherlandsBachSociety) és Polgár Rózsa Kossuth díjas textilművész oltárképe (Christus victor quia victima)

segít minket a Jelenések könyvében elénk táruló állandóan zajló mennyei istentisztelet liturgiájához csatlakozni. Igen, mert ez történik, ahányszor a Szentháromság nevében együtt imádkozunk, énekelünk, Isten igéjét olvassuk, hallgatjuk és a szentségeket élvezzük. Az egész teremtettség, a látható és láthatatlan világ arcra borul Isten trónusa és a Bárány előtt. Megjelenik a fehér ruhába, albába öltözött serege, akik a Bárány vérében mosták fehérre ruhájukat, és a Bárány elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és Isten letöröl szemükről minden könnyet. Micsoda freskó és ikon, amelyen keresztül nem mi ragadjuk meg a titkot, hanem a titok ragad meg minket, ahogy Jánost Patmosz szigetén. Bach zenéje, Weöres költészete és Polgár Rózsa öltésekbe és csomókba álmodott hitvallása is a szakrális művészet remekei közé sorolandó, amelyeken keresztül megérint minket a Mindenség és megízlelhetjük az öröklétet még innen a halálon.

Az egyházi év utolsó vasárnapján, az „elaléltak” vasárnapjának hetében mindig emlékezünk azokra a szeretteinkre, akik a mögöttünk hagyott egyházi évben kerültek „túl a halálon”. A jelenések könyve betűkből, szavakból és kozmikus képekből álló fejezetein átsejlik a fényességbe öltözött kereszt képe, amely az értünk

meghalt, de feltámadt, élő Úr Jézus Krisztus jele. A Bárány, aki magához emeli övéit és egykoron a színről színre látás és a viszontlátás ajándékát adja. Utóbbiról még a hitben járó ember is hajlamos megfeledkezni, pedig elhunyt szeretteink felől ne legyen aggodalmunk, hisz – ahogy egy szép német evangélikus ének (Arno Pötzsch) szövege kifejezi:

**„Du kannst nicht tiefer fallen
als nur in Gottes Hand,
die er zum Heil uns allen
barmherzig ausgespannt.**

Nem zuhanhatunk mélyebbre, mint Isten irgalmasan széttárt üdvözítő karjába. Micsoda kép! Igen, ott megtartatunk; bár a Titok titok marad innen a halálon, de megragadottan, nagy reménységgel vallhatjuk, hogy együtt az előttünk jártakkal a fehérruhások seregében dicsőíthetjük majd Istent. Nem lesz könny, és a Bárány, mint Jópásztor vezet minket az élet vizének forrásaihoz.

Imádkozzunk!

Meghajlunk szent és mindenkor jó akaratod előtt, amikor az elült egyházi esztendőben elhunyt testvéreinkről, **Magyary-Kossa Istvánról, Hámos Ottórol, Bernáth Elelmérről, Beder Tiborról, Kékessy Györgyről, Degenfeld-Schonburg Pálról, Nyomárkay Istvánról és Dr. Brencsán Jánosné Gervay Genovéváról** emlékezünk imádságunkban.

Áldunk mindazért a jóért, amit rajtuk keresztül adtál.

Testvéreinket bűnbocsátó irgalmadba ajánljuk emberi gyarlóságaikkal együtt. Végső napodon támaszd fel őket üdvösséged örömére, de cselekedjél velük kegyelmed és akaratod szerint.

A gyászolókkal éreztesd atyai szeretetedet, vigasztald meg őket jóságoddal. Mindnyájunkat úgy vezess Szentlelkeddel, hogy bölcs szívhez jussunk, akaratod szerint éljünk, egykor pedig együtt örvendezzünk színed előtt el nem múló örömmel. Ámen.

Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, őrizze meg szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban +. Ámen.